keik ülle lojuste piddi wallitsema, ja innimenne teeb sesugguse roppo himmo läbbi ennast weikse orjaks, et hirm ja jällestus peäle tulleb se peäle mötteldes.

H. Ma ollen jutlusses kuulnud, et Jummala kirjas need sannad on: hoidke engast lihhalikko himmude eest, mis hinge wasto söddiwad.

M. Se on nüüd, Jummal tännatud, keikis paikus teäda meie Katekismusse ramato kuendamast kässust, kui mitmesuggused kurjad himmud on: need söddiwad hinge wasto, kui innimenne neid armastab, ja ei anna asset hea himmudele, siis langeb ta monnekorda kül ka nende sugguste hirmsa pattude sisse.

H. Miks meie öppetajad jutlusses sedda roppo tööd ülles ei nimmeta, et rahwas tarkust saaksid?

M. Kül sa tead, et häbbi on paljo sest awwalikkult räkidis: ommeti kes öiete öppib tundma et innimessega hora wisil ühtepiddama pat on, kül se woib issiennesest arwada, et weiksega hora wisil ühtepiddama paljo hirmsam pat on.

H. Et kule Mart, mis nou mo mele tu

Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 61